

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 44.

V Ljubljani, v četrtek 23. februarija 1899.

Letnik XXVII

Odkrita beseda o spravi?

Grof Karol Stürgkh v državnem zboru za stopa štajersko lib. veleposestvo, ob jednom pa se poskuša tudi s peresom. On sicer ne piše novel in romanov, pač pa se hoče ovekovečiti kot žurnalist. Vsak ponedeljek razkriva svoje srce ter snuje politične načrte v nekem dunajskem tedniku, ki velja kot glasilo ustavovernega nemškega veleposestva. Kedar mu pa preostaja časa, in tega ima mnogo, zabava javnost s svojimi poslanicami, katere časniki tiskajo z mastnimi črkami. Tako je včeraj grof Stürgkh počastil graško »Tagespost« z odkrito besedo o spravi. Predno pa radovednim čitateljem odkrijemo lepega gospoda grofa še lepše misli o spravi v Avstriji, povemo jim na uho, da je bil za časa koalicije žalostnega spomina pohleven dvorni svetnik v naučnem ministerstvu kot koncesija Nemcev in da je v zadnjem času iztaknil svoje radikalno nemško srce ter žež noč postal Wolfov poganjač.

Grof Karol Stürgkh torej piše mej drugim:

»Ko je sedanja vlada prevzela svoje posle, je mesece odlašala s poskusi za spravo. Šele v juliju minulega leta je vlada svoje »načrte« predložila nemškim strankam. Ker pa so te soglasno odbile vsak razgovor, je vlada vprašanje o spravi položila ad acta! Šele v trenutku, ko se je položaj poostiril in je prenehalo delovanje drž. zbora, pokazali so se čez noč spravi poskusi. Vzroki so jasni. Med vlado in parlamentom je neizprosna boj. Vlada si mora pomagati s § 14. Vsakdo uvidi, da vlada na ta način ne bode rešila krize... Vlada pa, ki je dobila pooblastilo za to sredstvo, je po jedni strani dolžna najvišji kompetentni oblasti, po drugi pa ustavnega sodelovanja oropanim državljanom, da najde pravo pot iz te zagate. Vsaj na videz mora pokazati, da samovoljna uporaba § 14. ni vsa njena državna mo-

drost. Vlada sedaj tako živo potrebuje politične misli, kakor grizljeja kruha, in ker je nima, sega zopet po ideji o spravi.«

Grof Stürgkh nadalje modruje, da je sprava v deželnih zborih češkem in moravskemu nemogoča, da je grof Thun vzdržal katoliško ljudsko stranko pri večini, na čelu češkim poslancem naskočil nemški tabor, upravo izročil slovanskim vplivom, ustanovil češko tehniko na Moravskem, izkopal cesarski reskript v prilog Cehom iz leta 1848, izdal jezikovno naredbo za Šlezijo itd.

Ko je tako grof Stürgkh grofu Thunu naštel vse politične grehe, nadaljuje: »Kdor premotuje razmerje, ki se je izcimilo v tem boju med vlado in Nemci, ta niti ne vpraša, ali je sploh mogoče, da bi pričela pravne poskuse taka vlada, ki si je v zadnjem času nakopala toliko grehov, katere množi dan za dnem z novimi naredbami. Dočim vlada govori in piše o spravi, niti za trenutek ne odloži iz rok orožja, katere vihti proti avstrijskim Nemcem. Mogoče, da je vsled razmer prisiljena v posameznih deželnih zborih kazati spravljivost, toda na Dunaju se vlada po čeških zahtevah. — Tako hoče na Češkem pridobiti Nemce z zakonom glede volilnih kurij in šol za narodne manjšine, toda s temi malenkostmi ravno kaže, da ne pozna političnega položaja in prenizko ceni nemško veljavo.

Danes se ne gre za lokalne koncesije, temveč je treba rešiti avstrijsko vprašanje, kakor je dozorelo v dveh desetletjih. Vprašanje je, ali more in sme vlada s pomočjo združenih Slovanov šenadalje vladati proti Nemcem, ali pa je že prišel trenutek, ko mora država ne glede na osebe in s pomočjo potrebnih državnih sredstev zopet v stari tir zgodovinskega in naravnega razvoja.

Načelno vprašanje o stališču avstrijskih Nemcev v državi in do države je danes na dnevnem redu. To vprašanje se ne more odlašati z malenkostnimi sredstvi in političnimi zvijačami, — ono zahteva hitro rešitev. Ker pa je že sploh dvomljivo, ali je mogoče to vprašanje rešiti z obravnavami, zato je treba odkrito povedati, da sedanja vlada ne bode imela nobene uspeha s poskusi za narodno spravo, ker nima potrebne moči in tudi ne volje. Nemška opozicija ni kriva, da je mej njo in vlado visoka zgrada, ki onemogoča vsako politično občevanje in vladi jemlje ves vpliv na parlamentarne razmere. Le z naredbami more vlada za silo opravljati še najnujnejše državne posle; v parlamentu je svojo igro popolnem zgubila. Ni mogoče niti misliti, da bi katerakoli sredstva premotila opozicijo, da se s to vlado usede k jedni mizik spravnim razgovorom. Istotako nemogoče se nam zdi, da bi ta vlada, ki je pod vplivom češkega kluba, resno hotela Nemcem dati popolno zadoščenje za storjene krivice in zadostno varstvo za prihodnost. Nemška opozicija ni nespravljiva in trdovratna, voditelji so izjavili, da boj ni njihov zadnji smoter. Toda Nemci so pričeli boj ter ga nadaljevali z velikimi žrtvami za ljudstvo in državo, zato v odločivnem trenutku ne smejo odložiti orožja brez trdnega zagotovila za časten mir. Ko bi sedaj Nemci odnehali, storili bi veliko politično napako. Dokler Nemci stojé v bojnih vrstah, ne smejo pričeti mirovnih pogajanj, dokler obstaja sistem, katerega pobijajo, in osebe, ki ga vzdržujejo. Vsako polovičarstvo slabi nemško stališče in jači nasprotnike. Vsak poskus za spravo bi krizo le zamlakužil ter vladi koristil. Nemška vzajemnost ne sme biti re-

LISTEK.

Sodnji dan.

Spisal J. Joergensen.

VIII.

Razgovor one noči je rodil prvi razpor med Nielsom in ženo. Bil je le neznaten razpor — tako neznaten, da bi ga lahko pokrila jedna cvetka; bil je podoben razporu, katerega povzroči prvi potresni sunek. Toda zemeljske moči rasto, postajajo močnejše in silnejše; iz praske nastane razpoka, katere nobena cvetlica, nobeno drevo več ne pokrije, in odpre se globok, neprehoden propad. Na obeh straneh prepada pa leži zemlja, in nihče ne more z jedne dežele priti v drugo. Prehoda ni nobenega.

In ljudje stoje na vsaki strani propada, in njih prošnje in solze in kletve in sovraštvo, vse pada v prepad, in prepad se širi in širi, zija bolj in bolj, in vedno bolj.

Zaljubljenost je sijala iz vsake besede, katero je slišal Niels ono jutro od svoje žene — kajti bila je tako lepa in bila je vsa njegova. In v nje-

nem naročju je rekel, da jo ljubi in da jo bode ljubil vedno.

Zaljubljenost pa ni nobena trdna vez; tudi ne dela mostu čez prepad, to stori samo ljubezen. Te pa ni imel Niels Graff, manjkalo mu je resnične prave ljubezni, to je bila bolezen njegove duše.

Globoka in težka in slepa duša — duša kakor črna globoka voda v gozdu, kjer vlada večna senca. Težko listje jo pokriva, v blatu in temni vodi lazi ostuden mrčes in sredi nje raste rumena peronika s čudovitim svojim cvetjem. Nobena steza ne vodi do skrite vode, nobena ptica ne poje med tihim vejevjem. Kdor pa zablodi soparnega poletnega dne na to obrežje, ko se pode po nebu črni oblaki in se bliža grom s tajnostno zamolklim bobnenjem, kdor takrat sede poleg vode na posekano deblo, njemu se hoče v nekem grenkem čustvu razpočiti srce — ali ako leže v gosti travo ob mehke mahu, se zdi, kakor bi se mu hotelo celo telo razkrojiti boleznega, nesrečnega koprnjenja.

In taki vodi je bila podobna Niels Graffova nesrečna duša — globoka, da bi jo mogel samo Bog napolniti, temna, da bi jo mogel le Bog raz-

svetliti, hladna, da bi jo mogel samo Bog ogreti s svojo ljubeznijo. In vsa posvetna sreča se je potopila v nenasitljivi vodi, in ves solnčni žar jo je razsvetlil in ogrel le malo pod površjem in doli je ležala vsa črna globina, hladna in težka, in mrzla kakor vedno.

Solnce je sijalo nad Niels Graffovo dušo, in dolga leta ni zapazil prepada in temine. Zdaj so pa začeli vstajati spodaj veliki mehurčki in prodirati svetlo površje, in moči v globini so se jele gibati. Solnce je sijalo tako močno, da je prodrlo skozi gosti senco, in žarki so se igrali nad njegovo dušo, in modrikasti kačji pastirji so obletali samotne rumene peronike. Zdaj so se pa stemnili oblaki na nebu in solnce je ugasnilo in modre vile so odletele in v njegovi duši so odsevali divji, temni gozdovi.

Niels Graff je koprnél po samem sebi in po domu. Tožilo se mu je po njegovi duši, kakor po kakem spominu.

Neozdravljiva bolezen se je zopet oglasila — smrtna bolezen — bolezen, katere prezira srečo, ljubi glad, beži pred vsakdanjim kruhom in hiti z razprostrtimi rokami v pogubo.

(Dalje sledi)

šilna deska za parlamentarne potopljence.«

Tako grof Stürgkh, ki je začel pobirati stopinje za Wolfom. Se plavico si mora zatakni za klobuk in Schönerer ga vsprejme v svojo čestito družbo. Gorjé pa grofu Thunu, ker mu je bivši dvorni svetnik napovedal boj do skrajnosti. Prav po vzgledu ogerske opozicije hoče grof Stürgkh strmoglaviti avstrijsko vladu, tekrovati mora s Košutom za slavo in čast. Mi dvomimo, da visokorodni gospod grof govori in piše v imenu onega veleposestva, katero se vedno s ponosom imenuje državno stranko. Bržčas grof Stürgkh sam smatra radikalizem kot najzanesljivejšo »rešilno desko za parlamentarne potopljence« in hiti, da jo vjame. Plemeniti mož nima slabih namenov!

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. februarija.

„Proč od Gradca“. To geslo, ki so je izdali štajerski rodoljubi minule dni na shodu slov. političnega društva in ki bo nadalje nekako navodilo za politično delovanje štajerskih slovenskih zastopnikov, je zelo zbudilo štajerske Nemce in nemčurje. In vendar ni nič bolj opravičenega nego to. Ravno tretjino štajerskega prebivalstva je slovenske narodnosti, kajti poleg 800.000 Nemcev je na Štajerskem 400.000 Slovencev, ki prebivajo na južnem delu dežele, kjer ni niti jedne nemške vasi, ne jednega nemškega kmeta. Pa tudi mesta niso nemška, kakor trdijo rada graška tevtonska glasila, kajti velika večina »nemškega« prebivalstva v spodnještajerskih mestih sestoji iz posilnemcev in je toraj le neznatno število pravih Nemcev v teh mestih. In vendar nima slovenski narod na Štajerskem skoro nikakih pravic. V deželnem zboru imajo Slovenci izmed 63 le 8 zastopnikov, v deželnem odboru so si šele v zadnjem času priborili jeden sam sedež in še to največ vsled intrig mej Nemci samimi. V deželnem šolskem svetu zastopa Slovence jeden sam mož. Koliko je pa še drugih vnebovpijočih krivic, ki jih morajo prenašati naši štajerski sobratje! Kar ne zmore vrhovno nemčursko poveljstvo v Gradcu, pripomoreta mu »Südmarka« in nemški šulverein, ki delata na vse kriplje za potujčenje slovenskega naroda. Ali toraj ni opravičen klic: »Proč od Gradca«, od koder zatirani narod nima ničesar pričakovati, koder mu niti tega ne privošči, za kar se z vso silo potegujejo Nemci na Češkem, katerih število pa ni v nikaki primeri s številom slov. prebivalstva na Štajerskem. In vendar se graški Tevtoni z vso silo potegujejo za dozdevne pravice čeških Nemcev, svojim sosedom pa ne privošči, kar jim po vsej pravici pripada.

Kompromisna pogajanja na Oger-skem so z včerajšnjim dnem po preteku dolge dobe slednjič vendar le končana in je sklenjen mir mej vladu in opozicijo. Vzroki, ki so ovirali spravo mej obema deloma, bili so toraj le osební. Opozicijski voditelji so zadovoljni s tem, da je odstopil Banffy, akoravno je prišel na krmilo mož, katerega nazori se prav malo ali nič ne razlikujejo od onih njegovega prednika. Jasno je toraj, da mažarskim rogoviležem ni bilo prav nič do tega, ali se kaj zboljšajo vladajoče razmere v korist prebivalstva ali ne, marveč šlo se jim je samo za »zmago«. Zmagali so zares, vrgli so moža, ki se jim je do cela zameril, toda zistem bo ostal popolno nespremenjen. Da, za opozicijo samo bo v nekem obziru pozneje še mnogo slabše, kajti včeraj je dovolila, da se sme spremeniti hišni red poslanske zbornice tako, da bo v bodoče popolno nemogoča vsaka tehnična obstrukcija. Prišli so toraj ti možje z dežja pod kap. Tudi ozir volitev in volitvenih razsodišč se ni nič ukrenilo in se bodo toraj pod novim kabinetnim načelnikom tudi nadalje še lahko »delale« volitve, kakor se je dogajalo dosedaj. O zastopstvu opozicije v novem kabinetu tudi ni govora. Točke, glede katerih se je doseglo včeraj popolno sporazumljenje mej Szellom in opozicijo, dosedaj sicer še niso znane javnosti in bodo z objavljenjem najbrže čakali tako dolgo, da nastopi vladu novo ministerstvo, toda gotovo je, da so tako malenkostne in malo važne, da sami radi čakajo z objavo.

Sodba o Loubetovem sporočilu je zelo mnogovrstna, vendar pa moremo razdeliti tozadevne izjave v dva dela. Brezpogojno zadovoljni

s sporočilom so le radikalni in socijalistični listi, katerim je posebno všeč izjava predsednikova o republikanskih revolucionarnih načelih. Naravnost nezadovoljni so pa z njim monarhistični, nacionalni, antisemitski in zmernejši krogi, ki izjavljajo, da je sporočilo povse prazno in da ni v njem niti jednega stavka, ki bi imel kaj pomena. »Petit Journal« ne priobčuje prav nikakega komentarja. Popolno strinjajo se z njim tudi berolinski krogi, ker uvidijo v Loubetu moža, ki bo utrdil Francijo.

Mirovna konferenca in italijanska vlada. Vatikanu in krščanstvu sploh neprijazni listi z vidnim veseljem objavljajo noto italijanske vlade, ki jo je pred nekaj časom poslala v Petrograd in Haag in v kateri izjavlja, da ne odpošlje svojega zastopnika, ako bi se konference udeležil tudi zastopnik Vatikana. V začetku prav hinavski izjavlja, da pripozna in spoštuje papežu zakonito priznano častno suvereniteto, toda vztrajati mora na stališču, da tej časti nihče ne pripisuje večje veljave, nego ono, ki je primerna duhovnemu uradu papeževemu. V tem smislu bi Italija ne ugovarjala udeležbi zastopnika sv. Stolice pri mirovni konferenci, nasprotno uvidela bi v tem znak prijateljskega mišljenja. Toda, pravi nadalje vladna nota, ker zahtevajo klerikalni listi, da se v letu 1870 ustvarjeni položaj papeštva smatra krivičnim. Italija temu ne more pritrditi in je torej proti zastopstvu Vatikana na konferenci. — Italijanska vlada, ki pri vsaki priliki kaže svojo naklonjenost framonom, pač ne more zahtevali od katoliškega sveta, da bi se klanjal njenim nazorom o oblasti papeževi, in bo tudi nadalje glasno in javno pričal, da se je l. 1870 izvršil nečuten rop, akoravno se papežev delegat ne udeleži konference, po čemer pa tudi nihče ne hrepeni.

Razmere v Turčiji postajajo čim dalje bolj neznosne. Nevarnost preti sultanu od vseh strani, akoravno se to v javnosti ne kaže tako jasno in o tem molče večinoma vsi evropski zastopniki v Carjem gradu. Izguba Krete je mohamedovce grozno razburila in nekateri se kar čudijo, da je mirno minul zadnji turški praznik. Kajpada so bile vladne naredbe v tem oziru tako radikalne, da se marsikateri iz »previdnosti« aretovani družinski član še danes ni povrnil na svoj dom in se najbrže tudi nikoli ne bo. In vendar poročajo zunanji zastopniki: »Nič novega v Carjem gradu«. Taka poročila so pač najbolj podobna brzogovornemu poročilu jednega izmed teh gospodov, ki je je odposlal svoji vladi na predvečer napovedi grško-turške vojske in ki slove: »Ovire so odstranjene in pričetek vojske je mnogo bolj oddaljen, kakor kedaj poprej«, ali pa trditvi zastopnika, ki je tako dolgo tajil pričetek vstaje v Makedoniji, dokler se niso pred njegovim nosom razpočile bombe. In sedaj ni prav nič bolje. Mohamedani vedo, da se bliža konec njih gospodstva v Evropi in se toraj, kakor izjavlja nek turški dostojanstvenik, tudi ne bodo več borili za življenje in obstoj države, marveč hočejo le slavno umreti za svojo vero. Najbolj pa tarejo Turčijo denarne nadloge. Vlada niti v domači deželi ne more dobiti potrebnega kredita, kaj še le na ptujem. Guvernerji ne odrajujejo pičlih rednih dohodkov, ki jih s silo iztirjavajo od prebivalstva, višji uradniki in razni agenti skrbje le za svoje žepe in praznijo blagajne, ne meneč se zato, ali preostaja kaj za nižje uslužbenice, armado ali orožništvo. Velešile pa zahtevajo reform, ki stanejo mnogo denarja. Kako naj jih izvede dežela brez kredita in tako do cela ubožana, da niti par funtov potnih stroškov ne morejo nakazati komisarjem, ki bi morali odriniti v Makedonijo. Vse je zavoženo, ni čuda toraj, da so Turki sami popolno obupali nad rešitvijo.

Socijalne stvari.

Naš vsakdanji kruh in gospodarske zadruge.

(Spisal V. Podgorc.)

(Konec.)

Bilo bi želeti, da bi se kmečko ljudstvo resno lotilo tega problema. Zadrugi zbor v Draždanih (1897) je sklenil resolucijo:

»Ustanavljanje pekarskih in mlinarskih zadrug se kmetom po dosedanjih izkušnjah resno priporoča. V takih zadrugah se bo kmetom najboljšje plačevalo njihovo žito. Seveda je vspeha pričakovati le, če je vodstvo za svoj posel sposobno.«

Pekarske in mlinarske zadruge bi torej imele dvojen posel: delati za kmete in jim dajati dobrega kruha za njihovo žito, in drugič pri velikih mestih oskrbovati mestni konsum z dobrim kruhom.

Vsakteri kmečki gospodar pozna nedostatnosti, ki jih ima z mlinarji. Posebno vedo kmetice tožiti, ko jim testo noče shajati in ko pride včas iz peči kruh, ki še za živino zdrav ni! Mlinarji jemljejo tudi »muto«, ki včas presega daleč pošten zaslužek; nimajo sicer preveč pomlinarjev, a vender morejo vso veliko svojo družino, ki jo potrebujejo za obdelovanje svojega posestva, hraniti z »muto«. Kmet svoje moke ne tehta in žita tudi ni tehtal, ko jo je dal v mlin, samo po meri vidi, da je žakelj dostikrat daleč doli prazen in da tudi otrobov in črne moke mlinar skoro nič ni dal. Kaj čuda potem, da kmet že res raje pelje žito v mesto ter ga tam zameni ali za moko ali pa takoj za kruh.

Pekarenje se na kmetih res ne godi na tako protizdravstveni način, kakor pri pekih v mestih, ki z nogami premešavajo testo. Na kmetih peče kruh navadno gospodinja sama, le izjemoma delo prepušča kuhinjski dekli. A delo tirja pozornosti in kruh je navadno tam najboljši, kjer ga je gospodinja spekla. Vender pa pekarenje na kmetih ni racionalno. V prvi vrsti se morajo računati drva. Dokler je kmet imel dosti gozda, mu z drvi ni bilo treba štediti, zdaj pa so drva v gospodarskem proračunu velevažen faktor in za krušno peč jih potrebuje srednje velika kmetija na leto že precej!

Peči so navadno v sobe vzdane, tako da se ob enem greje soba, kjer družina stanuje in dostikrat tudi spi. Kruh pa se ne peče samo po zimi, peče se tudi po letu. Kako nezdravo je tedaj spati v razgreti izbi! A ne samo to: krušna peč se razbeli, kruh speče, peč izprazni in potem gre v izgubo vsa toplota, ki se da porabiti pri peči, v kateri se brez prenehanja peče. Taki nedostatki bi lahko odpadli pri zadrugi pekariji, ki bi delala pod spretnim vodstvom ne za dobiček, marveč za kmečko korist.

Zadruge bi si mogle postaviti tudi mline, ki bi lepše mleli, kakor navadni domači mlini, in pripraviti bi si mogle pekarnje, ki bi peklo s pomočjo pripravnih strojev dober, tečen in zdrav kruh.

V Bruck-u ob Muri ima neki g. Till velik mlin in pekarno. Ta je mlet z valčki (Walzen), predno je še kdo drugi kaj o novih mlinih na valčke kaj vedel, in pred par leti izumil je priprost stroj (Cylinderschäler), s katerim more iz rži dobiti 75 do 78% lepe moke, med tem ko je navadni mlini pridelavajo samo 60 do 62%. Za vojaški kruh rabi Till moko, katere dobi 82%, in vojaško oskrbníštvo je večkrat priznalo, da vojak v celi monarhiji nikjer ne dobe tako dobrega kruha, kakor v Bruck-u. Till je tudi izumil stroje za primešavanje, izumel novo konstrukcijo krušne peči, in uspeh je, da njega stane 100 k moke 25 kr., navadne stare pekarnje pa 60 — 80 kr.*) Torej se da z modernimi tehničnimi pripomočki dobiti veliko več lepe moke in delati veliko ceneje. Izkušnja se ve še ni dosti stara, posebno trdijo peki, da mašine ne primešavajo dobro in da tudi nove peči ne pečejo tako lepo, kakor navadna stara krušna peč.

Pri kmetu res tisti percenti moke, ki se dobe s pomočjo modernih strojev iz žita, ne pridejo toliko v poštev, ker gospodar rabi otrobe in črno moko za živino, njemu ni nič izgubljen; če je več lepe moke, pa je manj otrobov, če je manj moke, je pa otrobov več. Vsekako za kmeta ni, da ostaja pri starem. Posebno v krajih, kjer kmet dobiva svoj kruh le od pekov, bi bilo treba prej ko slej pomoči po zadrugah.

*) Dr. Ertl l. c. 328.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. februarija.

(Osebné vesti.) Koncipist pri deželni vladi krajski, grof Chorinsky, je poklican v trgovinsko ministerstvo. — Pravosodni minister je imenoval dr. Antona Torgglerja sodnim pristavom za Ptuj ter avskultanta O. Rescha pristavom v področju graškega nadsodišča in dr. Fr. Selliersa za Ptuj.

(Pomladanska zima.) Iz Vipave se nam poroča: Pri nas so v cvetju mandeljni in nekatera druga zgodnja drevesa. Posamezna drevesca so že pred mesecem dnij cvetela in dobivajo se marelice po nekaterih drevesih že kot oreh debele. Ta zgodnja pomlad pa nas jako straši. — Dohajajo pa nam tudi iz drugih krajev, osobito iz Dolenjske, slična poročila. Tako na proštem vrtu v Novem Mestu cvetejo celo zimo rumene trobentice, trte solzijo in ena češpljica že tudi zeleni. Stari ljudje pravijo, da je l. 1834. bila jednaka zima, in vendar brez nesreče. — Led je letos v Ljubljani vsled mile zime jako drag, vozijo ga iz raznih, posebno iz gorenjskih krajev.

(Mestni višji dekliški šoli) v Ljubljani je presvetli cesar povodom svojega jubileja najmilostliveje dovolil, da se sme imenovati »Cesarja Franca Jožefa mestna višja dekliška šola«. — Mestni občinski zastop je bil namreč sklenil že l. 1895 ustanoviti ta zavod, katerega podpirata sedaj tudi država in dežela kranjska, v spomin petdesetletnice presvetlega vladarja.

(Gospojno pomočno društvo) Rudečega križa za Kranjsko ima svoj občni zbor dne 27. t. m. dopoldne ob 11. uri na Turjaškem trgu šte. 5, III. nadstropje.

(Prodaja piva v steklenicah.) Nedavno je bil drž. poslanec Hořica z deputacijo čeških gostilničarjev pri trgovinskem ministru baronu Dipauliju zaradi prodaje piva v steklenicah. Minister je odgovoril, da v kratkem izide naredba, po kateri bode prodaja piva v steklenicah prosta, le za napolnjevanje steklenic s pivom treba bode posebne koncesije. Vsaka mora imeti probkov zamašek, v katerem je užgana firma onega, ki je steklenico napolnil. Pivo v steklenicah s patentnim zamaškom bodo smeli prodajati samo gostilničarji.

(Zdravje v Ljubljani) od 12. do 18. febr. Novorojenih 16, mrtvorojen 1, vmrljih 19; med njimi za vratico (davico) 1, jetiko 4, za različnimi boleznimi 14; med njimi je tujcev 7 in iz zavodov 8. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za vratico 1, noricami 2, ušenom 1.

(Ogenj.) Dne 19. t. m. zvečer je pogorel kozolec s krmo posestniku Mihi Duši iz Starega Boršta moravške občine v litjskem okraju. Škode je do 200 gld.; sodijo, da je hudobna roka zanetila.

(Najdeno truplo.) Dne 17. t. m. je prišel neznan berač k posestniku Zupanu na Selu št. 26, občina Lukovica, prosit prenočišča. Dali so mu ležišče v hlevu. Zjutraj ob 6. uri pa so našli berača mrtvega pri bližnjem studencu ob državni cesti. Najbrž je šel pit ter obležal. Star je bil nad 70 let. Našli so pri njem 8½ kr., pipo, rožni venec in žepni nož. — Dne 15. t. m. pa so našli mrtvega v snegu Primoža Lotriča iz Podblice v selški dolini. Mož se ga je bil navlekel in zmrznil.

(Izseljenci v Ameriko.) Ameriški »Glas naroda« poroča, da je pred kakimi štirimi tedni 42 Kranjcev prišlo v Ameriko, 17 pa se jih je vrnilo v domovino. Mej temi je bil neki Grabek, katerega pa je vlak povozil.

(Poročevalec »N. Freie Presse«), dr. Frischauer (žid) je od francoske vlade izgnan iz francoske dežele in se mu je dal rok 48 ur, da pobere svoja šila in kopita in gre. Kot vzrok navaja francoska vlada »splošno tendenčnost njegovih poročil«. »Preša« še te novice ni tajila in je tudi ne pojasnila. Torej mora biti že res.

(Lorenzo Perosi), mladi laški komponist, o katerem se sedaj toliko govori, je bil rojen leta 1872. v Tostoni. Od svojega očeta je dobil prvi glasbeni pouk. Ker je oče kmalu izprevidel njegovo veliko nadarjenost, poslal ga je v Rim v »Cecilijanski zavod« in pozneje na konservatorij v Milan. Mladi glasbenik pa se ni hotel pečati samo z glasbo, ampak je hrepenel po duhovskem stanu. Vstopil je v benediktinski red in bil vsprejet v staroslavni samostan Monte Carrino. Samostanski predstojniki so pa v njem poleg bogoslovske izobrazbe skrbeli še zlasti za glasbeno izomiko in ga poslali v Regens (Regensburg), kjer se je dalje izobrazoval pod vodstvom dr. Haberla. Naši cecilijanci pač dobro vedó, koliko zaslug ima ta učenjak in glasbenik za povzdigo prave cerkvene glasbe in za poznavanje starih klasikov. On je tudi iz Perosija naredil celega umetnika. Perosi je, vrnivši se v Italijo, prevzel vodstvo cerkvene petja v Benetkah v cerkvi sv. Marka. Tu je sklenil, da življenje Kristusovo poslavi z dvanaj-

stimi oratoriji, od katerih je dovršil že štiri, ki so mu pridobili v zadnjih dneh svetovno slavo. Prvega, »Trpljenje Kristusovo«, je dovršil pred jednim letom, zadnjega, »Vstajenje« še le pred nekaj tedni. V vseh večjih mestih se bodo izvajali. Tudi v Ljubljano je prišlo nekaj laških pevcev, ki bodo dné 2. marca predavali nekaj zborov iz njegovega oratorija »Obujenje Lazarjevo«.

(Francosko šolstvo.) Po statističnih izkazih na Francoskem katoliške šole jako napredujejo. Tako je bilo v minolem letu v državnih licejih in kolegijih 84.839 učencev, v prostih višjih šolah pa 97.382 učencev, in sicer v posvetnih 12.813, v duhovskih zavodih pa 84.569. Od l. 1865. je država ustanovila le 9 višjih šol. zavodov, a duhovniki 140. Duhovskih višjih šol je sedaj 418. To pač dokazuje, da francoski napredni narod raje pošilja svojo mladino v duhovske, nego državne zavode.

(Serum za pijance.) Največ senzacijnih novic prihaja iz Amerike; in tako tudi ta. Dr. Evelyn v San Francisku izdeluje serum, ki varuje pijance proti škodljivim vplivom alkohola in pred — mačkom. Učeni doktor daje najprej konjem piti žganja v vedno večjih dozah, toliko dolgo, dokler niso »imunizovani« proti žganim pijačam. Potem se jim pa po znani metodi serum odjemlje in na pijance prenaša. Nemogoče to ni, vendar je ta novica precej »amerikanska«. Sčasom bo človeštvo rešeno vseh križev in nadlog, ker za vsako zlo bo poseben serum. Manjkal nam bo le še serum proti praznim žepom, grdim obrazom, nesrečni ljubezni itd.

(Kupljeni smeh.) Moderna reklama poraja znamenite cvetove. Čudovito, neverjetno, pa vendar resnično. V Parizu so ustanovili nov šaljiv list. Toda treba je bilo dobiti naročnikov; teh pa danes z ozirom na velikansko število časnikov, ki preplavljajo čitajoče občinstvo, ni dobiti brez reklame. Ta pa mora biti vedno originalna. Najeli so dvajset brezposelnih postopačev za malo novcev, obesili vsakemu deščico z napisom novega lista na prsa in hrbet in jih poslali v »gosji vrsti« po najbolj obljudenih pariških ulicah. Pa to še ni bilo vse. Vsak je imel v roki po jeden iztis šaljivega lista in se pri tem grozno smejal. Jeden se je držal za trebuh samega smehu, drugi se je krivil naprej in nazaj, tretji je skakal v zrak, a vse to mej glasnim smehom. Na ta način so obračali pozornost občinstva in delali reklamo za novi list. Tako je toraj tudi smeh na prodaj in še jako po ceni.

(Zadnjega tigra ustrelil.) Walter Brock, Anglež po rodu, inženier pri južno-mohrski železnici v Indiji, je bil jeden najdrznejših lovcev na tigre. Neštēvilnokrat je zalezoval to kruto žival po indijskih šumah, in si nabral veliko zbirko krasnih kož, katere je snel tigrom, umorjenim z lastno roko. Sedaj se je hotel vrniti na Angleško; a predno odpotuje, hoče še enkrat uživati lovsko veselje in dobiti vsaj še jedno tigrsko kožo. Bil je res njegov zadnji lov, a drugačen, nego je upal. Z dvema tovarišema je prodril v džungule, in kmalu so zasledili prav posebno veliko in lepo žival. Prvi strel je že zadel, a ne smrtno; ranjeni tiger je izginil v goščavi. Brock mu sledi, a ne pazi nato, da li ga spremljevalca ščitita s puškami, ko bi prišel v nevarnost. Kmalu zagleda krasno žival, ležala je mirno stegnjena na tleh. Ni vedel, ali je tiger mrtev ali ne. Zato pobere kamen in ga vrže vanj. Ranjeni tiger pa besen plane po koncu, poskoči hipoma, in predno more Brock pomeriti s puško, ga ima tiger v krempljih. Prvi udarec strašne tace mu razmesari desno roko, drugi mu potegne kožo z glave. Nesrečni Brock zavpije, tovariša prihitita, tiger popusti Brocka in se zopet skrije v goščavi. Drugega dne so ga našli mrtvega. A tudi Brock je umrl v štiriindvajsetih urah. Tako je slavni lovec ustrelil zadnjega tigra.

Društva.

(Vincencijeva družba) bo imela prihodnjo nedeljo dne 26. svečana ob sedmih zjutraj sveto mašo in skupno sveto obhajilo, popoldne pa ob šestih zvečer občni zbor v Marijanišču.

(»Glasbena Matica« v Novem Mestu.) V soboto dne 25. februarja bode v čitalnični dvorani drugi glasbeni večer. Iz posebne prijaznosti sodelujejo: Gdč. Milka Dolencova (sopran), ter gg.: dr. Pavel Drachsler (vijolina), Julij Junek (cello), Pavel Lozar (vijola), Josip Proháčka (kla-

vir), Josip Vedral (vijolina). — Petje vodi gospod koncertni mojster I. Hladnik. — Vspored: 1. P. Sarasate: Fantazija iz opere »Faust«, za gosli in klavir. 2. a) A. Dvořák: Nočni pot iz »Poetičeských nálad«; b) B. Smetana: Polka, fis-dur, op. 7, za klavir. 3. G. Goltermann: »Najlepša želja«, poje gdč. M. Dolencova. 4. a) W. A. Mozart: Larghetto; b) B. Chopin: Poloneza, za cello in klavir. 5. W. A. Mozart: Kvartet za dve gosli, vijolo in cello, št. 21 D-dur: I. Allegretto. II. Andante. III. Menuetto. IV. Allegretto. 6. A. Foerster: »Kitica«, pesem za mešan zbor. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Tretji glasbeni večer 24. marca 1899. — Glasbeni šoli so darovali: Krško mesto 10 gld., po jedno delnico »Narodnega doma« v Novem Mestu gg. L. Svetec, dr. Papež, A. Kupljen in Kristina Volčič, »Dolenjskemu pevskemu društvu« pa gg. dr. Ferjančič in F. Zorko.

(Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju) darovali so poslednji čas sledeči p. n. gospodje: Prem. knez in škof lavantinski dr. Mih. Napotnik (ustanovnik in društveni častni član) kakor vsako leto tudi letos 20 K.; vč. g. Anton pl. Sučič, c. in kr. polkovnik v r. v Celji 30 K.; slavna posojilnica v Ormožu 30 K.; Anton pl. Globočnik-Sorodolski, c. kr. vladni svetnik v pok. na Dunaju 20 K.; sl. hranilnica v Vipavi 20 K.; g. Drag. Luteršek, c. kr. vojaški uradnik v Zloczowu (v Galiciji) 23 K.; g. M. Polak v Tržiču 20 K.; gosp. Vladimir Globočnik pl. Sorodolski, c. kr. svetnik v finančnem ministerstvu na Dunaju, 12 K. — Po deset kron so darovali gospodje: Alojzij Kremžar, magistr. svetnik na Dunaju, dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni svetnik na Dunaju, Anton A. Knafelc, uradnik državne železnice v Beljaku (zbirko), dr. Al. Homan, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju, dr. Fr. Jurtela, deželni poslanec in odvetnik v Ptuj, dr. J. Povšič, c. kr. sod. tajnik prid. c. kr. najv. sod. na Dunaju, Jos. Stritar, c. kr. prof. na Dunaju, Jak. Bratkovič, c. kr. profesor na Dunaju, dr. Ivan Rudolf, odvetnik itd. v Konjicah, Ivan Murnik, c. kr. svetnik itd. v Ljubljani, Fr. Tomšič, nadinženier v Blatni na Češkem, Ant. Svetina, c. kr. notar v Pliberku. — Dalje so darovali: Vč. gosp. Ivan Plevanič, župnik v Soteski, 6 K.; Stefan Klun, posestnik in gostilničar v Ljubljani, 6 K.; Božidar Stifter, carski ruski profesor v Kalugi, 5 K.; Fr. Svetič, odgojitelj na Dunaju, 4 K. — Po dve kroni so darovali: Vč. gospod Leopold Vozlič, kaplan v Radgoni, Karol Pleško, c. kr. d. sod. svetnik v Ljubljani, Egidij Fux, c. kr. poštar v Ljubnem, J. Mladič, c. kr. sod. pristav v Postojini, vč. g. Erzar, župnik v Selcah pri Škofji Loki, Franc Berlec v Novem Mestu, dr. Andrej Kuhar, notarski kandidat v Ljubljani. — Vsem blagim darovalcem bode najiskrenejša hvala! Ker je to društvo v tekočem šolskem letu podpiralo že 64 revnih dijakov na dunajskih visokih šolah ter je v ta namen v štirih mesecih razdelilo 1293 kron in ker je letos beda slovenskih dijakov na Dunaju posebno velika, prosi odbor vse slovenske rodoljube najiskreneje, da blagovolé pošiljati darov za to prepo- trebno društvo vč. g. Franč. Jančarju, pap. častn. komorniku itd. na Dunaju, I., Singerstrasse 7.

Telefonska in brzojavna poročila.

Praga, 23. februarja. »Hlas naroda« piše: Nemci se jako motijo, ako mislijo vlado vreči. Nemci se bodo morali sporazumeti z grofom Thunom glede narodne sprave ali pa na jesen izostati iz drž. zbora. Glede članka grofa Stürghka v »Tgp.« piše ta list, naj se grof raje briga za štajerske razmere. Na Štajerskem tretjina slovenskega prebivalstva že obupuje vsled nemškega pritiska, da se že razlega glas: Proč od Gradca! Dokler Nemci ne poznajo § 19 tudi za Slovence, nimajo najmanjše pravice govoriti o spravi.

Boloan, 23. februarja. Dr. Kathrein se mudi v Tridentu, da bi italijanske poslance spravil v deželni zbor tirolski. Cesarski namestnik grof Merveldt je v isti zadevi na Dunaju.

Budimpešta, 23. februarja. Kompromisna pogajanja mej Kolomanom Szellom in voditelji opozicije so dognana. Glede vseh točk se je doseglo popolno sporazumljenje; sklepi včerajšnje konference ostanejo za sedaj tajni. Danes so zastopniki podpisali dotični zapisnik. Szell in zaupniki so se sinoči ločili z besedami: Mir je sklenjen.

Budimpešta, 23. februarja. Novo ogersko ministerstvo utegne biti tako-le sestavljeno: Széll prevzame predsedstvo in notranje posle, Fejervary domobranstvo, Lukacs finance, Hegedüs trgovino, Daranyi poljedelstvo, Vlassics nauk in bogočastje, drž.

tajnik Plošč pravosodje. Včeraj je Széll dokončal obravnavo z opozicijo, danes bodo podpisane. Széll je danes prišel v zbornico ter se razgovarjal z vodjami opozicije. Vsi listi pozdravljajo to rešitev krize.

Petrograd, 23. februarja. „Novoje Vremja“ imenuje rešitev ogerske krize zelo srečno. Cesar Fran Josip je podal nov dokaz velike politične modrosti.

Pariz, 23. februarja. Povodom današnjega pogreba predsednika Faure so bile že za rano vse ulice natlačene prebivalstva. Red se do opoludne ni kalil.

Pariz, 23. februarja. Tekom včerajšnjega dne so došli razni zunanji zastopniki k pogrebu. Zunanji minister jih je posamič predstavil novemu predsedniku.

Pariz, 23. februarja. Policija je včeraj zaplenila 10.000 svetinj s podobo vojvode Orleanskega ter izdala povodom današnjega pogreba najstrožje naredbe. Vsakdo, ki bi se količkaj razžaljivo vedel, bo aretovan.

Kaneja, 23. febr. Narodna skupščina je s 103 od 188 glasov izvolila Sfakianakisa svojim predsednikom.

Berolin, 23. februarja. V seji poslanske zbornice je zahteval posl. Jebgen, naj se ustavi v proračun dvojni znesek za ustanovitev zaklada v pospeševanje nemštva na vzhodu, ter obžaloval, da se ta zaklad ni že preje ustanovil. Ugovarjal mu je Poljak Mik-

serski, izjavljajoč, da je tak zaklad nevreden pravne države.

Tuji.

20. februarja.

Pri Bavarskem dvoru: Jonke iz Kočevja. — Dolliner iz Inomosta. — Strašek iz Trsta. — Goršek iz Trbovelj.

Pri Južnem kolodvoru: Bluhweis iz Celovca. — Gregorio iz Kormina.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m., srednji zračni tlak 786-0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padavina 24. ura v mm.
22	9 zvečer	787.6	1-0	sr. sever	jasno	
23	7. zjutraj	787.7	-3.4	brezv.	jasno	0.0
	2. popol.	786.8	7.2	sr. svzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 16°, normale: 0-5°.

Cerkvenik,

oženjen, 30 let star, ki je ob enem tudi rokodelc, želi spremeniti svojo dosedanje službo. Gospodom cerkvenim predstojnikom, ki bi potrebovali cerkvenika, se najudaneje priporoča.

Naslov pov. upravništvo »Slovenca«. 202 3-3

Na prodaj je hiša

štev. 88 v Vodmatu pri Ljubljani. Poslopje je novo. davka prosto 12 let. Zraven hiše je vrtec. Natančneje se izve pri lastniku v hiši sami. 785

Ivan Kordik

v Ljubljani,

Prešernove ulice št. 10-14,

priporoča svojo zalogo

galanterijskega blaga
in drobnine

posebno za kupcevalce, kakor tudi orodje za
črevljarje in sedlarje, posebno na debelo po
nizki ceni. 187 7-2

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12,

priporoča prečistiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje

cerkvene posode in orodja.

Staro blago popravi, pozlati in posrebr v ognju po najnižji ceni.

Da si morejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, katero se izplačuje na obroke. Prečast. p. n. naročevalec si obroke sam lahko določi. 386 52-39

Pošilja vsako blago poštne prosto.

Za večji vrt iščem vrtnarja,

samskega, poštenega, pridnega, ki se ne ustraši nobenega dela. 200 6-2

G. Stedry, Nunske ulice št. 4.

Gostilna

se dá precej v najem

z vsemi potrebnimi prostori in pohištvom v lepem kraju na Notranjskem, kjer je velik promet s tujci in popotniki.

Natančnejši pogoji se izvedo pri lastniku A. Laurič-u, Planina pri Rakeku. 199 2

Lične razglednice

kazajoče ljubljanske
župne cerkve,

založila je in prodaja

„Prodajalnica

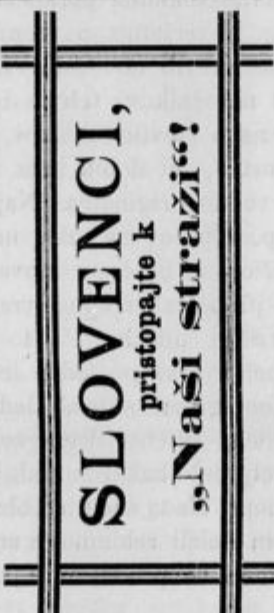
katol. tisk. društva

(H. Nižman)

v Ljubljani

Kopitarjeva ulica šte. 2.

Razprošajalcem dá se znaten popust.

Gozdne sadike.

V gozdni drevesnici v Gradišču pri Ljubljani se bode odalo letošnjo pomlad več tisoč sadik dvoletnega črnega bora po 1 gld. 50 kr., triletnega iztrebljenega črnega bora po 1 gld. 90 kr., dvoletnega belega bora po 2 gld. 20 kr., triletno smreke po 1 gld. 90 kr. in dvoletni presajeni mesecni po 2 gld. 50 kr. za vsakih tisoč drevesec, pri čemur so všteti že troški za izkopavanje in zavijanje drevesec v mah i slamo, eventualno tudi v zaboji in za prevažanje drevesec do kolodvorov, oziroma do poštne urada v Ljubljani.

Zglasila prejema, dokler bode zaloga sadik, c. kr. deželno gozdno nadzorstvo v Ljubljani.

Zglasilom je priložiti istočasno dotični novčni znesek.

Manj premožnim in za povzdigo gozdnega napredka vnetim gozdnim posestnikom, katerih prošnje za podelitev sadik so od c. kr. okrajnih glavarstev potrjene, bode c. kr. deželna vlada oddajala naprošene gozdne sadike, dokler jih bo kaj, tudi brezplačno, in samo proti povrnitvi troškov za izkopavanje in zavijanje istih v znesku petdeset (50) krajcarjev za vsakih tisoč drevesec.

C. kr. deželno gozdno nadzorništvo.

V Ljubljani, dne 23. svečana 1899 206 2-1

Gospodarska zveza v Ljubljani razpisuje mesto

ravnatelja

z mesečno plačo 100 gld. poleg popotnih pristojbin.

Reflektanti morajo izkazati temeljito strokovno-trgovsko, teoretično in praktično izobrazbo in popolno znanje slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi.

Prošnje, oložene s krstnim listom, navedenim spričevalom župnega in občinskega urada in dokazili o popolni usposobljenosti, naj se vložijo do dne 10. marca t. l.

na naslov načelnika dr. Ivana Šusteršiča, odvetnika v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 23. februarja 1899.

205 2-1

Načelstvo.

Dunajska borza.

Dne 23. februarja.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 40 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 » 10 »
Avstrijska zlata renta 4%	120 » 15 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 » 65 »
Ogerska zlata renta 4%	119 » 95 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	97 » 85 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	918 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	369 » 25 »
London vista	120 » 37 1/2 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 95 »
20 mark	11 » 78 »
20 frankov (napoleonidor)	9 » 55 1/2 »
Italijanski bankovci	44 » 30 »
C. kr. cekini	5 » 67 »

Dne 22. februarja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	172 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 » — »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » 50 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » 50 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 » 50 »
Dunavske vravnave srečke 5%	130 » 50 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	103 » — »
Posojilo goriskega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 » 30 »
Prioritetne obveznice državne železnice	221 » — »
» » južne železnice 3%	179 » 75 »
» » južne železnice 5%	125 » — »
» » dolenjskih železnice 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 50 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	85 » 75 »
St. Genois srečke, 40 gld.	82 » 50 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	24 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 » — »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3475 » — »
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	475 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	67 » 75 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	114 » — »
Montanska družba avstr. plan.	244 » 25 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	185 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 25 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri zrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako zrebanje. Kulantina izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.